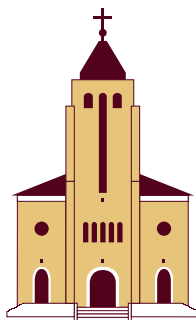

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2019/6. SZÁM • DECEMBER 15.

KARÁCSONYI ÜZENET 2019

Kedves Testvérek!

Liguori Szent Alfonz mondta egyszer: „Úgy hiszem, Isten így szólhatott magához: az ember nem képes engem szeretni, hiszen sosem látott engem. Megmutatom hát neki magam, így majd szeretni fog. Isten irántunk való szeretete hatalmas, és ez az örök-kévalóság kezdetétől fogva így volt, de ez a szeretet akkor még nem vált láthatóvá... Majd valóban megjelent; Isten Fia láthatóvá vált egy csöpp, szalmán fekvő gyermekben.” A karácsony üzenete pontosan ez: Isten láthatóvá vált Jézusban, így mutatta meg irántunk való szeretetét.

Az adventi időszakban komolyan készülünk arra, hogy örömmel ünnepelhessük a karácsonyt. Őszintén örvendezünk azon, hogy Isten közénk jön. Emmanuel itt születik meg közöttünk. Jézus születése a világosság győzelme a sötét felett, a hála győzelme a szenvedés felett, az engedelmesség győzelme az engedetlenség felett, a rend győzelme a káosz felett. Jézus Krisztus, az Isten Fia, Szűz Mária gyermeke évről évre egész éven át tartó jóságot, békét és örömet hoz a világba. Mindez azért valósult meg, mert Mária és József odafigyeltek arra, hogy Isten hogyan irányítja az életüket, és nyitottak voltak Isten sugallataira.

Az adventi időszakban olvasott bibliai szakaszok beszámolnak arról, hogy mind Máriának, mind pedig Józsefnek tudtul adták az isteni tervet – Mária az angyaltól szerzett róla tudomást, József pedig álmában értesült róla. És bár nem értették pontosan a mennyei üzenetet, mégis teljesen odaadták magukat, együttműködtek Isten szándékával. Ez az engedelmesség megváltoztatta az életüket.

Legyünk olyanok, mint Mária és József, legyünk készek meghallani Isten vezetését az életünkben, legyünk nyitottak Isten sugallataira, hogy karácsonykor meg tapasztalhassuk Krisztus szeretetét, békéjét és örömét!

Jézus békéje ragyogja be szíveteket és életeteket most és mindörökké!

Nagyon boldog, áldott karácsonyt kívánok.

Fr. Mahimai Raj Anthony

52. NEMZETKÖZI EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS

2019. november 19–22. között Erdő Péter bíboros, prímás Rómában népszerűsítette a kongresszus programjait, ismertette a helyszíneket, valamint beszélt az eddig megrendezett eseményekről.

Kiemelte az eucharisztikus kongresszus egyhetes programsorozatának nyitómiséjét, és szóba került Ferenc pápa esetleges részvétele is a kongresszuson. A bíboros úr kiemelte, hogy az ország minden részéből várják elsősorban a katolikus iskolák felsőbb évfolyamainak tanulóit és a plébániák szervezésében a ministránsokat, különösen szeptember 19-én és 20-án, hogy együtt szolgálhassanak a szombati Kossuth téri szentmisén, amely után a hívek gyertyás körmenetben vonulnak az Andrássy úton keresztül a Hősök terére.

Fábry Kornél atyát, a NEK főtítkárárt megkérdezték, ha egyetlen programpontot kellene kiemelni, melyik lenne az?

– Igazából az egész fontos. Nekem szívem csücske az ifjúság, ezért számukra kiemelném a pénteket [szeptember 18.], mint ifjúsági napot, és hogy maradjanak a hétvégére is. A Puskás Ferenc Stadionban bemutatott nyitószentmise is egy örömnep lesz, ahol több mint négyezer gyerek találkozik majd először az Eucharishtiában jelen lévő Jézussal. A hétvégi két szentmise és az eucharisztikus körmenet lesznek a hét csúcspontjai. Nagyon várom már! Élmény lesz kicsiknek, nagyoknak egyaránt. Hadd

mondjak egy példát: az egyik egyházközségben, ahol a *Missziós keresztet* vendégül látták, a hívek fáklyás körmenetben átvonultak az egyik templomból a másikba, és volt ott egy tízéves kislány, aki hátranézve a sok fáklya láttán azt mondta: „*De buli!*” Igen, legyen valóban ilyen élmény végigmenni Jézussal az utcán, az Andrássy úton, és a jelenlétünkkel megvallani hitünket. Én ezt nagyon fontosnak érzem. Ha valakit egy dologra hívnék vagy ki kellene választani egy-két programot, akkor azt mondom, hogy a szombat este és vasárnap délelőtt kimagasló események lesznek, ugyanakkor a délelőttök is nagyon érdekes előadásokat és szép ünnepeket tartogatnak a résztvevők számára – válaszolt Kornél atya.

Az eucharisztikus kongresszusra készülve karácsony idején emlékezzünk arra, hogy ez az ünnep valójában a keresztény evangelizáció kezdetét jelenti a világon, éppen azért, mert Jézus születése hitünk alapító eucharisztikus eseménye. Ugyanaz a Jézus Krisztus – az Isten Élő Igéje, aki a Boldogságos Szűz Mária méhében megtestesült és a betlehemi istállóban megszületett, testet és vért öltött – lelket és isteniséget ajándékozott nekünk a szentségek legszentebb for-

HÓNAPSOROLÓ

DECEMBER

December hagyományos magyar neve Karácsony hava. A hónap jeles alakja **Cabrini Szent Franciska** apáca alapítónő.

Az Amerikai Egyesült Államok népessége sok nemzet polgáraitól tevődött össze.

A bevándorlók nem, vagy csak gyengén beszéltek angolul, ezért az anyanyelvükön kellett őket tanítani és gondozni. Ezzel nagy feladat hárult a katolikus egyházra. Az új hazát keresők között talán az olaszok sorsa volt a legnehezebb, hiszen nem kísérték őket sem papok, sem szerzetesek. Az otthoni nyomor elől menekültek Amerikába, de gyakran itt is csak a nélkülözés várt rájuk. Ebben a súlyos helyzetben érkezett 1889-ben, XIII. Leó pápa buzdítására *Francesca Cabrini* olasz nővérek kis csoportjával New York Citybe. Franciska tehetséges parasztcsaládból származott, tizenkét testvére közül csak kevesen éltek meg a felnőtt kort. A családra mély vallásosság volt a jellemző.

Bár ebben az időben Olaszországban még nem volt missziós női rend, Franciska apró gyermekkorától arról álmodott, hogy missziós nővér lesz. Kínába vágott. Gyenge egészsége miatt kétszer is elutasították szerzetesi felvételi kérelmét, ezért tanítói oklevelet szerzett. Úgy látta, hogy tanítónőként éli le az életét. 1875-ben a Lodi egyházmegye püspökének kérésére átvette egy árvaház vezetését. Személyiségével megnyerte az árva gyerekek szeretetét és ragaszkodását. Gondozásuk és nevelésük olyan sikeres volt, hogy hamarosan heten közülük szerzetesi fogadalmat tettek. Cabrini anya rendházat létesített, majd Milánóban tanítónő-növendékek

►

► májában, az Eucharishtiában. Valahányszor méltó módon fogadjuk őt a szentáldozásban – kegyelmi állapotban, halálos bűn terhe nélkül –, azt mondhatjuk, hogy megszületett bennünk, karácsony van.

Szent Lukács evangéliumának a születésről szóló részében ezt olvassuk: Mária

„karjába vette elsőszülött fiát... és a jászolba fektette” (Lk 2:7). A jászol az állatok számára hivatott táplálékot tartani-tárolni: szénát vagy gabonaféléket tartalmaz szarvasmarhák, lovak, szamarak és más állatok számára. Mégis itt, a jászolban nyugszik a mi királyunk. A mi táplálékunk. D-P. Cs.

52. NEMZETKÖZI
EUKHARISZTIKUS
KONGRESSZUS
BUDAPEST | 2020.
szeptember 13-20.

Minden forrásom
belőled fakad! Zsolt 87,7

Amint akkor tetted, úgy kétezer éve,
szüless meg most újra zengőszavú Béke.

Ahogy akkor tetted, úgy kétezer éve,
szüless újra meg most szent gyermeki Béke,
ne jelenj meg királyoknak, ne menj el Betlehembe,
csak az értelmet s a célt az életünkbe vidd be,
ne hozz mirhát, kincset, ne szórd a szavaid sem,
szüless meg drága Gyermek, szüless meg...
szíveinkben.

Amikor először találkoztam ezzel a verssel, megdöbbenett az anyagilag puritán, de eszmeileg annál többet mondó gondolatmenet, amelyet a mai karácsonyvárások teljesen elfelejtettek. Mai világunkban az advent és a karácsony akaratlanul is mind az anyagi-, mind a szellemi javak halmozásáról szól. Ez a vers az, amely rádöbrent minket a karácsonyi lelkület valódi magvára.

T. L. M. Cs.

► számára otthont rendezett be. Felismerte, hogy az intézet jelentéktelen marad, ha nem sikerül házat alapítania Rómában. 1887-ben jelent meg az „örök városban”, ahol minden támogatás és anyagi háttér nélkül kezdett neki a munkának. Sikertült megnyernie egy bíborost is a tervének, s a segítségével egy iskolát és óvodát alapított.

Amikor XIII. Leó pápa elolvasta a Jézus Szent Szíve Missziós Nővérek szabályzatát, fellelkesült rajta, és jóváhagyta a kongregáció alapítását. Azt tanácsolta Franciska anyának, hogy ne Kínába, hanem inkább Amerikába menjen. Harminckilenc éves volt, amikor megérkezett New Yorkba. Először árvaházat nyitott, majd megalapította a Kolumbusz-kórházat. Valamennyi kórház, melyet a későbbiekben alapított, ugyanezt a nevet viselte. Bár fő érdeklődése az olaszok felé irányult, munkáját nem korlátozta csak az ő támogatásukra. Házakat alapított Közép- és Dél-Amerikában, Franciaországban, Spanyolországban és Angliában. A Szent Szív hirdetőinek fő tevékenysége iskolák, árvaházak és kórházak megnyitása, valamint sok nővér foglalkozott szegénygondozással. Bányákba is leszálltak, hogy segítsék az ott dolgozó olaszokat, börtönöket is látogattak.

Franciska anyja hatvanhét házat alapított, és amikor 1917. december 22-én meghalt, konventjéhez 1500 nővér tartozott, akik ekkor már ötezernél is több árvagyereket gondoztak. Franciska anyát XII. Pius pápa 1946. július 7-én szentté avatta. Ő az USA első női szentje.

Szent Franciska imája a megfáradtaknak:
„Erősíts meg engem Szentlelked kegyelmével, add a te békédet lelkemnek, hogy szabad lehessen minden fölösleges aggodástól, aggodalmaskodástól és nyugtalankodástól. Segíts, hogy mindig arra vágyjam, ami kedvedre való és elfogadható számodra, hogy a te akaratod az én akaratom legyen. Add meg nekem, hogy megszabaduljak minden tisztátalan kívánságtól, és hogy a te szeretetedért jelentéktelen és ismeretlen maradhasak ebben a világban, csak te ismerj engem. Ne engedd meg, hogy magamnak tulajdonítam a jót, amelyet te cselekszel bennem és általam, hanem Neked tulajdonítva minden dicsőséget, én csupán a gyengeségeimmel dicsekedhessem, hogy őszintén elutasítva minden világi hiúságot, arra a valódi és örökkévaló dicsőségre vágyakozzam, ami tőled jön. Ámen.”

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

N. K. E.

PRÓFÉTÁJA ÁLTAL SZÓL AZ ÚR

ZSOLT ATYA ADVENTI LELKIGYAKORLATA

2019. november 7-8.

A nagy ünnepek előtti lelki felkészülés sokféle módon történhet. A hívő ember ilyenkor lemondást, áldozatot vállal, hogy ekképp tudatosítsa magában a készüléket. A közösség is segítségünkre van az ünnepre való tartalmas várakozásban: ilyen közös felkészülés a orátékon való imádságos jelenlét, vagy a lelkigyakorlatos elmélkedések meghallgatása, átelmélkedése.

Adventi készülődésünkben idén Zsolt atya (*Czap Zsolt, korábbi plébánosunk*) segítette mindazokat, akik úgy alakították életüket, hogy két egymást követő este eljussanak a triduumra, ami ezúttal csak két napig tartott. A lelkigyakorlatos prédikációk középpontjában két olyan próféta, *Izajás* és *Keresztelő János* állt, akiknek jelentősége kiemelkedő a Messiásra való várakozásban, az Úr útjának készítésében.

A Krisztus előtt több mint 700 évvel élő Izajás úgy vetíti elénk az eljövendő Messias képét, hogy benne a keresztény ember könnyen felismeri Krisztust. Közösen csodálkoztunk rá, hogy az Olvasmányban az eljövendő Messias jellemzői tulajdonképp a Szentlélek ajándékai – bölcsesség, értelem, erő, az Úr félelme. Ezeket az ajándékokat a szentségeknél köszönhetően mi is birtokoljuk, vagyis kegyelmi ajándékként ott vannak a keresztény emberben. Vajon gyakoroljuk-e őket, vajon eddük-e magunkat, hogy kiteljesedhessenek bennünk ezek

a lelki adományok – fogalmazódtak meg a kérdések közvetlenül és közvetve a szentbeszédben. Nem gondolom, hogy csupán bennem visszahangzik az elhangzott határozott kijelentés: „*Minden felnött keresztény embernek napi minimum 30 percet imádsággal kell tölteni.*” Olyan könnyen megvan a válaszuk arra, hogy ez miért nem sikerülhet, de vajon valódi válaszok-e ezek? Szép adventi gyakorlat lehet végiggondolni, hol vannak az életünkben azok a kiiktatható, elvesztegetett percek, órák (?), amelyeket felszabadítva máris megvan az Istennel való valódi kapcsolat kiépítéséhez szükséges idő. Erre kaptunk buzdítást az első nap lelkigyakorlatos beszédében.

Keresztelő János személyét, alázatos, de határozott és következetes magatartását állította elénk a második nap elmélkedése. Olyan gondolatok és kérdések kerültek elő ►

▶ a prédikációban, amelyek különösen érdekes szemszögből mutatták be Keresztelő János prófétává válását: igaz szülők gyermekeként „könnyű” volt hitben nevelkednie, akárcsak azoknak a mai gyerekeknek, akik igaz szülők mellett nevelkednek. Zsolt atya – több külföldi pszichológiai tanulmányra hivatkozva – külön kiemelte az apák szerepét a hívő emberré való nevelésben. Számos adattal bizonyította, hogy mekkora nagy az apák hatása felnőtté váló gyermekük istenhitére.

Ugyanakkor Keresztelő János kései, testvér nélküli gyerekként „predesztinálva volt” a túlzott megóvásra, talán ezért is volt szüksége önállóvá válásához arra, hogy visszavonuljon a pusztába, lemondjon a biztonságos mindennapokról. Sokan mentek hozzá, sok ember tért meg tanítását hallva, de Keresztelő János nem felejtette el, hogy ő „csak” útkészítő. Nem sütkérezett a sikerben, hanem minden helyzetben Krisztusra mutatott. Szavait ma is ismételjük a szentmisében: *Íme az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit*. János nem riadt vissza akkor sem szembemenni a bűnnel, amikor ez az életébe került.

S hogy hogyan kapcsolódik mindez közvetlenül a mi életünkhöz? Erre a kérdésre is választ kaptunk a lelkigyakorlatos beszédben. A próféták ma is itt élnek közöttünk: felhívják figyelmünket arra, ha eltávolodunk az igaz úttól, megintenek, figyelmeztetnek bennünket. Személyes prófétáink lehetnek barátok, családtagok, munkatársak, papok vagy bárki más. Hogy felismerjük-e szavukban az isteni útmutatást, vagy csak bosszúsán legyintünk, talán még meg is haragszunk rájuk, rajtunk, a figyelmes hallgatásunkon múlik. Mi is lehetünk prófétává, ha hitelesen és következetesen kiállunk Isten igaz ügye mellett, ha tanúságot teszünk hitünkéről, jóra intjük azokat, akik eltávolodtak Isten útjairól, ha sikerül jelekké válnunk a világban. Jel lehet egy-egy tanúságtétel akár szóban, akár az étkezés előtti ima kereszttetéssel egy-egy kávé, sütemény, ebéd elfogyasztása előtt nyilvános helyen.

Két este: több új vagy felelevenített teológiai tudás (pl. Proto-, Pszeudo- és Tritolizálás), jó néhány ötlet hitünk elevenebbé tételére és sok-sok továbbgondolásra sarkalló mondat. Ezt kaptuk Zsolt atyától. Köszönet érte.

N. Gy.

VISSZATEKINTŐ

AZ ŐRANGYALOK VIGYÁZTAK RÁNK

Róma, 2019. október 20–24.

Október 20., vasárnap

Elérkezett a nagy nap. Vasárnap, mise után indultunk Rómába. Nem sejtettük, hogy az őrangyalok támogatására végig szükségünk lesz, pedig ez már az induláskor bebizonyosodott. Egyik társunk csekkolás után nem találta a személyi igazolványát. Szerencsére az utolsó pillanatban meglett, és ő is fel tudott szállni a csapattal a repülőre. Délután érkeztünk meg a Tomagno nővérekhez, akik kedvesen köszöntöttek minket, és megmutatták a szállásunkat. Utána elindultunk ismerkedni az esti Rómával – a Trevi-kúttal, a Capotoliummal, a Piazza Navonával, a kis sikátorokkal, a Spanyol-lépcsővel. Megtapasztaltuk a vidám és könnyed olasz vendéglátást az egyik étteremben a Spanyol-lépcső közelében. Bárhová ültünk be a négy nap alatt, ez a hangulat minden étteremben, pizzázóban jellemző volt.

Október 21., hétfő

Másnap reggel, mise után indultunk Róma felfedezésére. Első utunk a lateráni bazilikába vezetett. Itt rácsodálkoztunk a gyö-

nyörű márványra, a padló mozaikjaira, a tanítványok szobraira, akikre az attribútumuk alapján ismerünk rá, valamint a kápolnákra. A lateráni bazilika Róma legrégebbi katedrális, így a Római Egyházmegye székesegyháza, a pápa címtemploma. Innen átsétáltunk a szemben lévő Szent Kereszt bazilikába, ahol a szent lépcsőt lehetett megtekinteni, illetve közülünk is többen imádkozva, térdelve mentek fel rajta. A lépcső, Jézus keresztfájának darabjait tartalmazza.

Ezután átmentünk a Colosseumhoz és a Forum Romanumhoz, ahol óriási tömeget találtunk, majd négyen tovább folytattuk Róma megismerését, elindultunk egy kis utcában a Forum Romanum mellett, ahol szinte senki sem járt. Az út végén egy gyönyörű középkori templom állt. Ez volt Szent Bonaventura temploma. A tömegtől ►

A kedvenc pizzázónkban

▶ távol, itt tudtam legjobban imádkozni az Atyához.

Délután találkoztunk a Szent Pál székes-egyháznál. A hagyomány szerint a bazilika azon a helyen áll, ahol Szent Pált eltemették. A templomban az oszlopok felett pápákat ábrázoló mozaikok láthatók. A legenda azt tartja, hogy a világvége akkor következik el, amikor nincs már több hely a pápának. Keresztény ereklyéből álló kiállítást, valamint ókori és középkori kőtárat tekintettünk meg, mielőtt a kolostor kerengőjébe kijutottunk, ahol a fűszernövények között béke és nyugalom fogadott. Este elfáradva tértünk nyugovóra.

Október 22., kedd

Kedden korán reggel indultunk a Szent Péter-bazilikába, magyar misére. Sajnos a mise kezdetére nem értünk oda, de nagy meglepetésünkre és örömünkre a misét Udvardy György püspök atya celebrálta. A mise végén, Márti egy Szent István-éneket, Edina pedig egy Ave Máriát énekelt a kápolnában. Edina éneke mindenkit megérintett, gyönyörű volt.

Sajnos utána sietni kellett, mert zárták

a kápolnát, de a székesegyházban ezután néztünk körbe, és elkezdődött a csoda: kár, hogy csak kevés időnk volt a sok szépség befogadására. Felmentünk a kupolába is. Én csak a belső kupolában gyönyörködtem. Teljesen más közléről, mint lentről felnézve, ugyanakkor az emberek lent hange nagyságúak voltak. A bátrabbak még feljebb is mentek, a külső részre, ahonnan

egész Róma belátható volt. Délután a Vatikáni Múzeummal ismerkedtünk az ókori gyűjteménytől kezdve Raffaello képein át. A cél a Sixtus-kápolna volt. A tömeg itt is akkora volt, hogy csapatunk több részre szakadt. A fülesben eleinte hallottuk Csilla idegenvezetését, de aztán a recsegés-ropogás után elnémult. Innen tudtuk, hogy vagy

Csoportkép a Spanyol lépcsőnél

jóval előrébb járunk a többiekénél, vagy lemaradtunk. Néha-néha újra hallottuk Csilla hangját, de aztán megint elveszítettük. Gondoltuk, hogy haladunk a magunk tempójában, és majd a Sixtus-kápolnában találkozunk. Így is történt.

Október 23., szerda

Újra korán reggel indultunk a Szent Péter-bazilikához a pápai audienciára. Itt egész közlőrlő láttuk a pápát, és megtapasztalhattuk közvetlenségét. Az audiencia végén lejött az első sorokba. Köszöntötte az ott lévő híveket, és megáldotta az új házasságokat. Már a sorban állás közben is láttunk több menyasszonyt. Az audiencia után szabadprogram volt. Délután elmentünk a Santa Maria Maggiore székesegyházba,

A pápai audiencián

Október 24., csütörtök

Eljött az utolsó nap. Reggel sejtettük, de még nem tudtuk, hogy ekkor lesz a legtöbb dolga az őrangyaloknak. Reggel mise után elköszöntünk a nővérektől, és elindultunk a katakombákhoz. A római katakombák voltak az ókeresztények temetkezési- és menedékhelyei. Mintegy 150 km hosszan húzódtak a föld alatt. A leghíresebb a Szent Kallixtus katakomba, ahol vezetés is van. Itt találták meg Szent Cecíliát. Gyönyörű márványszobor van ugyanabban a pózban, ahogyan a testét megtalálták. Szent Cecília az énekesek védőszentje, így a csoportunkban is többen kötődnek hozzá. A nagy forgalom ellenére időben kiértünk, és szerencsére befértünk a 10 órás vezetésbe. Pont úgy végeztünk, hogy elértük a buszt, amivel időben értünk vissza a városba. Nem sejtettük, hogy még csak ezután kezdődik a kálváriánk.

A busz, amivel kimentünk volna a reptérre megtelt, hiába vettük meg a jegyet elővételben, nem fértünk fel, másik buszt nem indítottak. A taxinál hosszú sorok álltak. Végül a reptéren örömmel láttuk, hogy mindenkinek sikerült elérnie a repülőt. Megkönnyebbülve, fáradtan szállt fel velünk a repülő, és szerencsésen hazaérkeztünk.

Köszönjük a szervezők munkáját. Hálát adtunk a sok élményért, kegyelemért amiben részesültünk.

T. M.

Sorban állás a pápai audienciára

ahol Mahi atya misézhetett annak ellenére, hogy nem voltunk bejelentve. Itt is velünk voltak az őrangyalok.

Utána átsétáltunk a Pietro in Vincoli bazilikába, ahol megcsodáltuk Michelangelo Mózes szobrát. Ezután több részre szakadt a csapat. Volt, aki visszament a szállásra pihenni, mások elmentek a Szent Péter-bazilikába. Mi délután elmentük a belvárosba. Nappal is megnéztük a Spanyol-lépcsőt és a Trevi-kutat. Eközben új utakat, sikátorokat fedeztünk fel.

Este a zárandoklatot búcsúvacsorával zártuk ugyanabban az étteremben, ahol első nap ettünk.

KERÉKPÁRRAL A 301-ES PARCELLÁNÁL

2019. október 26.

Október 26-án korán reggel (10 órakor – a szerk.) gyülekeztünk a plébánia előtt, és minden biciklivel érkező újabb csatlakozót nagy örömmel fogadtunk, hiszen még meglehetősen csípős volt a levegő, így mindenki várta hogy végre útra keljünk. Az út a Rákoskeresztúri Újköztemetőbe különösen kalandosra sikerült, jártunk erdőben, autópálya mentén, csendes kis utcákban, ahol kellemesen beszélgettünk egymással, ám előfordult olyan is, hogy homokos úton beragadtak a kerekek, ezért egy B-tervet kellett keresnünk, a temető megközelítésére.

Megérkezve találkoztunk a kocsival érkező testvérekkel, majd pár perc csönddel, két verssel és az elhunytakért mondott imákkal emlékeztünk meg az 1956-os forradalom után kivégzett és elhurcolt honfitársainkról. Ezután körbejártuk a 301-es parcellát, majd egy-egy sírnál összegyűlve arról elmélkedtünk, hogy ki mit tett volna az adott élethelyzetben, illetve hogy milyen fontos a mi életünk szempontjából, hogy ők ott és akkor kiálltak az országért, a jövőért és ezáltal értünk is.

A nap során bennem is felmerült a kérdés, hogy vajon mi ki tudnánk-e menni manap-

ság az utcára, ha arról lenne szó? Mennyire tartjuk fontosnak a nemzeti összetartozást, és hogy a ma emberének mennyit is jelent az, hogy magyarnak született, és büszke-e erre?

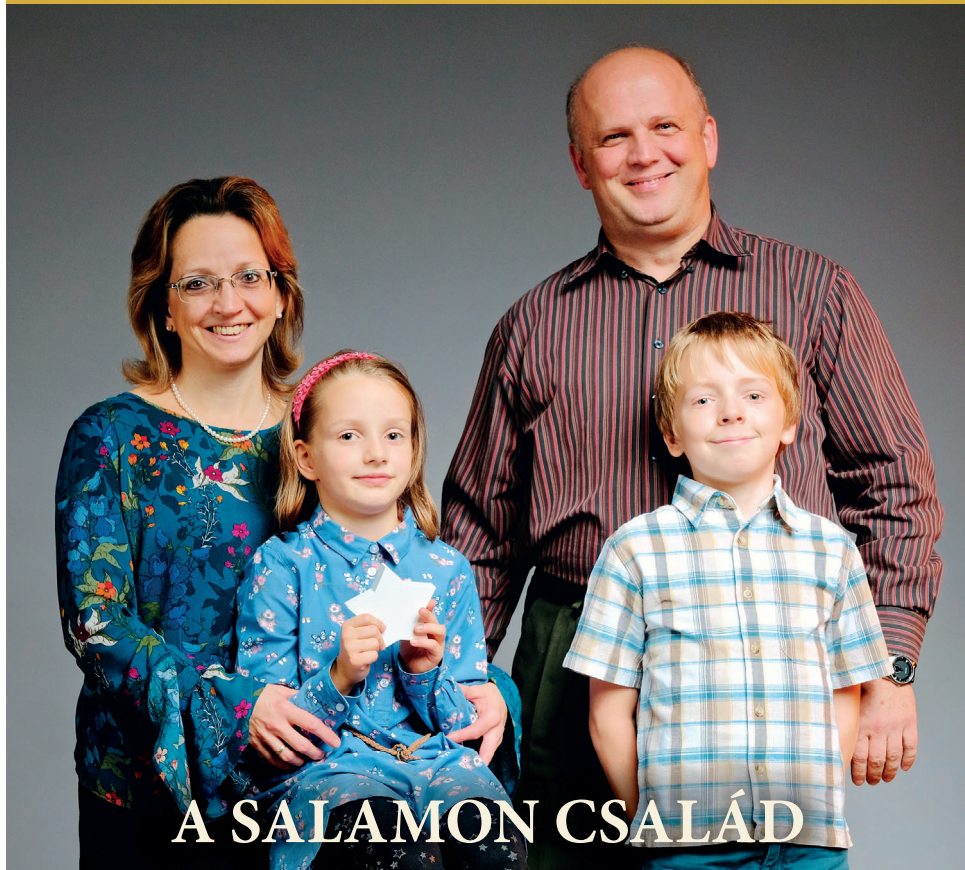
Hazafelé a reptér közelében haladtunk el, a kifutópályákon le- és felszálló repülőket nézve még pihentünk is egy keveset. Jókedvűen értünk vissza a templomhoz, és hálát adva a naposra fordult időjárásnak és a társaságnak köszönhetően csodálatosan sikerült délelőttért mindenki elindult haza, hogy egy finom ebéd keretében pótolja a sportos órák alatt felhasznált energiákat.

V. N.

AUTÓBUSZOS ZARÁNDOKLAT

Mátraverebély-Szentkút, 2019. október 12.

A SALAMON CSALÁD

A Salamon családot, Krisztát, Attilát és a gyerekeket szinte minden vasárnap láthatjuk a templomban. A gyerekekkel a Kandó Téri Általános Iskolában is találkoztam már korábban, Zsófival a hittan órákon is, Laci pedig együtt járt Rita lányommal az elsőáldozási csoportba.

■ **Megkérdezhetem, hogy mi a foglalkozásokat?**

Kriszta: Mindketten tanárok vagyunk, és mindketten a Karinthyban tanítunk. Én magyart és etikát. Eredetileg magyar és könyvtár szakon végeztem az egyetemen, az etikatanári diplomámat Zsófi születése után szereztem.

Attila: Én most fizikát és informatikát tanítok. A Műszaki Egyetemen gépészmérnökként végeztem. Polgári szolgálatosként kerültem a Karinthyba, és azután döntöttem el, hogy elvégzem a kémia-fizika tanárszakot, ezt követően pedig a matekszakot.

■ **Angolul tanítotok?**

Attila: Kriszta magyarul, én angol nyelven. ►

► **■ Osztályfőnökök is vagytok?**

Kriszta: Attila nem, de én igen. Ez nagy kihívás mind a gyerekeknek, mind nekünk, tanároknak. Sokszor kemény munka, amíg kialakítjuk a megfelelő munkamorált bennük, ugyanis jó képességű, tehetséges gyerekek járnak ide, akik közül nem mindenki szokott hozzá ahhoz, hogy sokat kell tanulni, sőt, hogy egyáltalán tanulni kell. Közben valamiféle közösséget is ki kell alakítani, amiben jól érezhetik magukat, amiben kevésbé tűnik megterhelőnek a munka. Nevelni és a képességeiknek megfelelő, magas színvonalú órákat tartani nekik nem mindig egyszerű feladat.

■ **Ilyen sok készüllet és elfoglaltság mellett van szabadidőtök?**

Attila: Hétköznap csak egy-egy félóra-óra. Hétvégén és szünidőben azért van.

■ **Mit szoktatok csinálni a szabadidőtökben?**

Kriszta: Mindkettőnknek fontos, hogy a gyerekeinkkel is együtt legyünk. Szeretünk társasjátékozni, kártyázni, könyvtárba

menni. Sokszor azért látogatunk el a könyvtárba, mert azon kívül, hogy olvasunk, könyveket kölcsönzünk, ott olyan játékokkal is tudunk játszani, amikkel otthon nem. Kirándulni is szeretünk. Attila gyakrabban megy el a kicsikkel, de olykor-olykor közösen is kirándulunk. Telkibánya, a Balaton-felvidék, a Zemplén kedvenc helyeink.

■ **Mesélnétek arról, hogy hol és hogyan ismerkedtetek meg?**

Kriszta: Természetesen a Karinthyban. Attila már 20 éve ott tanít, én 17 éve. Ez nem egy romantikus történet, már azért sem, mert amikor én a Karinthyba kerültem, már házas voltam. Van két nagy fiam: Dávid 22 éves, Csabi pedig 20. Sajnos a házasságom tönkrement, aztán valahogy egymás mellé sodródtunk Attilával: többször beszélgettünk a tanáriban, és valahogyan egymásra találtunk.

■ **Szeretnétek a hitéletetekről beszélni?**

Kriszta: Engem megkereszteltek – reformátusnak, mert a dédnagymamám ragaszkodott hozzá, de addig, amíg Attilával nem találkoztam, semmi közöm nem volt a hitéhez. Egyáltalán nem kaptam vallásos neveltetést. Attilával jutottam el először templomba, majd természetes, szerves része lett az életemnek a templomba járás és a hit. Többször felvetődött bennem az elmúlt évek alatt, hogy katolizálni „kellene”, de azt hiszem, sokáig inkább csak a megszokás miatt. Ezért folyton halogattam a dolgot, egészen tavaszig. Most áprilisban egyszer csak

úgy éreztem, itt az ideje, enélkül nem tel-
jes az életem. Így ősszel elkezdtem hittanra
járni – Nemcsics Gyöngyi segít a felkészí-
tésben. Ez nagyon jó, mert kollégák is va-
gyunk, régóta ismerjük és jól megértjük
egymást. Húsvétkor leszek elsőáldozó és
bérmaikozó.

Attila: Engem vallásosan neveltek, a hitélet
mindig is fontos volt számomra. Tősgyöke-
res lőrincai vagyok, sokat jártam a Barcika
téri templomba fiatalkoromban, együtt is
oda jártunk korábban.

■ ***Mennyi ideje jártok a szemeretelepi
templomi közösségbe?***

Attila: Két éve járunk ide.

■ ***Kriszta, te is Lőrinccen születettél?***

Kriszta: Nem, én Budakeszin születtem, ké-
sőbb Angyalföldre költöztem a szüleimmel,
majd Kispeszen éltem. Itt együtt is laktunk
egy darabig, amíg Lőrinccre nem költöztünk
egy családi házba. Szeretünk itt lakni.

■ ***Szép és tehetséges gyerekeitek vannak,
mesélnétek egy kicsit róluk?***

Kriszta: Lackó rendkívül okos, tehetséges,
állandóan matek- vagy sakkversenyekre
készül, ugyanakkor nagyon szeret fociz-
ni. Zsófi igazi művészlélek: szeret rajzolni,
énekelni, szavalni, szabadidejében pedig
táncolni és gitározni tanul. A nagyok már
keveset vannak otthon: Dávid egy ingatlan
cégnél dolgozik, Csabi pedig egyetemre jár
– pénzügy-számvitelt tanul –, mellette pe-
dig egy könyvelő cégnél dolgozik. Nagyon
örülünk annak, hogy a négy gyerek szereti,
nagyon szereti egymást.

■ ***Részt szoktatok venni a plébánia prog-
ramjain? Mennyire tudtak a gyerekek be-
kapcsolódni közösségbe?***

Kriszta: Részt veszünk a szervezett kirán-
dulásokon, ha időnk engedi. A gyerekek
bekapcsolódtak a Don Boscóban lévő dél-
utáni programokba, az adventi játékos-kéz-
műves foglalkozásba, a nyári napközis és

minitáborba is. Tavaly augusztusban vol-
tunk a plébánia körül rendezett futáson is.
Attila: Szeretnénk még több szervezett plé-
bániai programon részt venni, ha ez nem
ütközik az iskolai programokkal.

Kriszta: Azért is járunk szívesen erre a plé-
bániára, mert olyan közösség alakult itt ki,
ahová az emberek örömmel járnak. Számos
tanár, illetve diák ismerősünkkel találko-
zunk itt, és a plébános atyát is nagyon sze-
retjük.

■ ***Hogyan zajlik nálatok az adventi készü-
lődés?***

Kriszta: Minden évben közösen készítjük
el az adventi koszorút, közösen sütünk
mézeskalácsot a gyerekekkel. Az adventi
vasárnapokon közösen gyűjtünk otthon
gyertyát, és együtt imádkozunk.

■ ***Köszönjük az interjút, nagyon örülünk,
hogy megismerhettünk egy ilyen kedves,
összetartó értelmiségi családot, akik közö-
sen járnak a hit útján.***

L. K.

FÉRFIKÖRÖS KIRÁNDULÁS

Szabadka, 2019. november 8–10.

Földi Szabolcs jóvoltából és szervezésében ruccantunk ki déli szomszédjainkhoz Szabi szülővárosába, Szabadkára.

Péntek délután – nem túl korán – fölkerekedtünk három személyautó segédletével, hogy egy tartalmas hétvégét tölthessünk el e határ menti városkában. Mahi atyával együtt tizenketten indultunk útnak. Már beesteledett, mire a szálláshelyünkre értünk, ahol nagyon kedves és finom fogadtatásban volt részünk. Férfitársaim bizonyára értik, mire gondolok. Ez megalapozta a vacsorához a kellő étvágyat. A nem túl korai estebéd és a jól eső séta után nyugovóra térünk.

Másnap reggel a kispiacon nagyon finom bureket ettünk, ki túrósat, ki húsost, ízlésnek megfelelően. Miután elfogyasztottuk a reggelit, elindultunk a híres szabadkai piacra. Ott aztán volt minden, mi elképzelhető: rengeteg árus, portéka, no meg érdeklődő és vásárló is. Mert az is kelléke egy piacnak. Mi inkább az érdeklődők táborát gyarapítottuk.

tuk. Miután kinézelődtük magunkat viszsza indultunk a város centruma felé, hogy ott találkozzunk Szabi édesapjával és húgával megtekintsük a múlt század elején a magyar szecesszió jegyében épült, és nemrégiben (2013-ban) részben a magyar állam támogatásából is felújított zsinagógát. Számomra érdekesnek tűnt, hogy nem csak a homlokzaton jelenítették meg a hatágú Dávid-csillagot, hanem a tornyok tetején is, mint a keresztény templomokén a keresztet.

Egyébként ez az épület Európa egyetlen ilyen stílusban épült zsinagógája, és méretében csak a Dohány utcai előzi meg. A homlokzatok és a belső terek gazdagon, de még az ízlesség határain belül díszítettek. Nekem nagyon tetszett.

Ezt követően átsétáltunk a szintén a szecesszió jegyeit magán hordozó városházához, mely mindösszesen két év leforgása (1908–1910) alatt épült fel. Tátott szájjal néztük a Zsolnay kerámiadíszekkel és mesztéri festett falfelületekkel tarkított tereket, a gazdagon faragott faburkolatú előteret, a Zsolnay cserépkályhával ékesített házasságkötőtermet és a csodálatos, festett üvegű, nemzetünk nagyjait ábrázoló olombetetes ablakokkal körített dísztermet. Az udvaron keresztül ca. 260 lépcsőfok segítségével feljutottunk a toronyba, ahonnan az előre

A szabadkai városháza dísztermében

megrendelt jó időnek köszönhetően szép kilátásban volt részünk. Az egész városra, annak nevezetességeire kifogástalan rálátásunk nyílt: a már említett zsinagógára, a ferencesek templomára, a Szent Teréz székes-egyházra, és elláttunk egészen a Palicsi-tóra is. E három utóbbról még ejtek néhány szót a későbbiekben.

Miután kibáméskodtuk magunkat, egy „fergeteges” ebédben volt részünk a városháza épületének külső oldalában elhelyezkedő McDonald’sban. Az ebédet követően egy kis városi sétára indultunk. Megtekintettük a Raichle-palotát (Raichle Ferenc ismert szabadkai építész, aki indult a zsinagóga építésére kiírt tervezői pályázaton) és a szomszédságában található, a magyar konzulátusnak otthont adó épület homlokzatát, melyek szintén szecessziós stílusban épültek.

Ezután első próbálkozásra ugyan nem sikerült bejutnunk a ferencesek templomába, de egy kis pihenő után, és a kitartásunknak, valamint Tamás leleményességének köszön-

hetően később mégis bebocsátást nyertünk. Itt látvány mellett – ami szintén nem volt utolsó – kellemes meglepetésben részesültünk. Ugyanis egy montenegrói születésű atya vezetett végig bennünket a rendházon. Róla azt tudtuk meg, hogy valamikor gyermekkorában tudott valamennyire magyarul, de az évek úgy hozták, hogy eltávolodott a magyar közösségtől. Csak 9 évvel ezelőtt ►

licsi-tóhoz, amiben sajnos napjainkban nem lehet fürödni, de a fürdőépületek és a környező vendéglátó- és villaépületek nosztalgikus érzéseket keltettek bennünk, hogy a múlt század elején mégis milyen élet folyhatott e helyen.

► került vissza, és újra meg kellett tanulnia a nyelvet. Mozsolics Józsiával hamar közös nyelvet találtak, ugyanis mindketten a járműgépészet megszállottjai.

Vacsora előtt még ellátogattunk a közeli szerb ortodox templomba, ahol éppen valamilyen szertartásba csöppentünk bele.

A sok sétával töltött kilométer után a megérdemelt vacsora következett. Akkor adagokat kaptunk, hogy még a fülünk is kettéállt. Az est fénypontja viszont az volt, mikor a kérésünkre az egyébként nagyon szimpatikus zenekar eljátszotta Surda Surdilovics dalát, nem kisebb tekintélyű kórus, mint a Férfikör kíséretével. A vacsora után és egy kis levezető sétát követően eltettük magunkat másnapra.

Vasárnap reggel a szállásunkról való kijelentkezés és egy röpké reggeli után autóval megcéloltuk a Szent Teréz székesegyházat, ahová Szabolcs sokat járt gyermekkorában, és ahol most Mahi atya a helyi tisztelendő úrral koncelebrált szentmisét. A misét követően még egy kicsit maradtunk a templomban nézelődni, beszélgetni. Hatalmas és szép építmény, de sajnos mivel annak idején laza talajra építették, az építés óta eltelt idő alatt a két torony 15 cm-t eltávolodott egymástól. A magyar állam is kiveszi részét a helyreállítási munkákból, hogy megmeneküljön a templom a további állagromlástól.

A lelki felfrissülés után kiautóztunk a Pa-

ANYAKÖNYVI ADATOK

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

☞ **Törtei Rita és Farkas Gergely**
Dániel – 2019. október 25.

KERESZTELŐK

☞ **Hamar Ármin**
születési dátum: 2018. december 26.
keresztelés ideje: 2019. október 6.

☞ **Frank Konrád**
születési dátum: 2006. március 12.
keresztelés ideje: 2019. október 13.

☞ **Tóth Balázs**
születési dátum: 2019. június 3.
keresztelés ideje: 2019. november 17.

TEMETÉSEK

† **Móricz Istvánné (Szeri Katalin)**
születési év: 1935
temetés ideje: 2019. október 29.

† **Csabai Józsefné (Szabó Ilona)**
születési év: 1939
temetés ideje: 2019. november 22.

† **Hóbor József**
születési év: 1940
temetés ideje: 2019. november 26.

† **Fehér Pálné (Vörös Erzsébet)**
születési év: 1955
temetés ideje: 2019. december 9.

† **Aszódiné Szmodics Margit**
születési év: 1927
temetés ideje: 2019. december 14.

A kicsit átfázott és megszomjazott csapat hamarjában felkerekedett, hogy időben odaérjen a Zvonko Bogdan borászatba. Itt pazar látványban és egy rövidke borkóstolóban volt részünk. Szép kis birodalmat

„énekelt” össze az öreg Zvonko. Az alapozó után – ugyan már nem teljes létszámmal – még egy ebédet elfogyasztottunk, majd érzékeny búcsúzkodás közepette elindultunk haza.

B. Cs.

ÚJ ARC AZ IFIHITTANOSOK KÖZÖTT...

A Szemeretelepi plébánia szerintem az egyik legjobb a hittan oktatás terén, de egyéb programokban is az élen jár.

Szeptemberben csatlakoztam az ifik csapatához, és minden héten velük együtt veszek részt a hittanórákon. Nagyon változatos és érdekes dolgokról beszélgetünk az órákon. Mahi atya lelki-gyakorlatos elmélkedésekkel, Attila egyháztörténeti előadásokkal, Orsi és Mikó pedig önismeret és kommunikáció témával foglalkoztatnak minket. További néhány esetben társasjátékos órán veszünk részt. Nagyon jól érzem magam mindegyi-

ken. Ehhez nagyban hozzájárul a csapat, az, ahogyan befogadtak engem, és ahogyan odafigyelnek rám és én is rájuk. Nagyon rendes társaság, örülök hogy úgy döntöttem, hogy beállok közéjük. Nekem az tetszik a legjobban, hogy hétről hétre más és más témákat beszélünk át, és ászunk mélyebbre a dolgokban. Tetszik, hogy elmondjuk a véleményünket, és így új szemszögekből is meg tudom közelíteni az adott dolgot.

Összességében nagyon örülök, hogy csatlakoztam és még sokáig itt leszek a plébániai hittan órákon.

F. D.

ADVENTI-KARÁCSONYI KÉSZÜLET

2019. november 30.

Szegedi Katinak és Bognár Dettinek köszönhetően november utolsó szombatján egésznapos adventi-karácsonyi készüléket tartottunk az általános iskolás korosztálynak a plébánián, amelyen 17 gyermek vett részt – közülük ketten így emlékeztek vissza a jól sikerült napra:

■ Általános iskolás gyerekek részére szervezték ezt az adventnyitó rendezvényt. A résztvevők között én voltam a legkisebb. Sokat játszottunk. Nagyon tetszett a kézműves foglalkozás, amelyen szép méceszt készítettünk. A Szentírással kapcsolatban volt egy kérdősor. Itt jól szerepeltem. Mivel én voltam a legkönnyebb, sokan szívesen vittek a hátukon a közös játékban. T. N.

■ Reggel énekléssel kezdtük a napot a hittan teremben. Ezután csapatokba álltunk, és egy karácsonnyal kapcsolatos történetet oldottunk meg, majd angyalok karát játszottunk, amin az adventi időszakban megtett jócselekedeteinket lehet jelölni. Ezt követően lementünk a templomkertbe csapatversenyezni. Szegedi Kati nénivel idén is kézműveskedtünk: gyertyatartót készítettünk és adventi koszorúkat ajándékbá. Ebédre nagyon finom bolognai spagetti volt, amit Kati néni főzött. Ebéd után közösen leszedtük az asztalokat és társasjátékkal zártuk a napot. Nekem nagyon tetszett ez a készülődés, remélem jövőre is lesz! V. E.

A RÓZSAFÜZÉR TÁRSULAT ÍGÉRETTÉTELE

November 24-én, Krisztus Király főünnepén a 9:30 órai szentmise keretében újítták meg ígértüket a Rózsafüzér Társulat tagjai, akik egy újabb évre vállaltak napi egy tized rózsafüzér imádságot a közösségért és egy-egy havi szándékért.

BEJGLI SZELETEK

Karácsony közeledtén sok háziasszonynak okoz fejtörést, hogyan is őrizze meg a hagyományos, nagymamáról unokára szálló sütemények ízeit, de ugyanakkor jó lenne új formába is önteni őket.

Természetesen nemcsak mákkal és meggyel, hanem dióval is elkészíthető a következő finom eledel.

Hozzávalók a tésztához:

20 dkg vaj vagy margarin, 50 dkg liszt, 1 dkg só, 1,5 dl tej, 2 dkg élesztő (friss), 5 dkg porcukor, 2 tojássárgája

A töltelékhez:

40 dkg darált mák, 15 dkg kristálycukor, 1 citrom reszelt héja, 1 teáskanál őrölt fahéj, 1 csomag vanillincukor, 50 dkg sűrű meggyekvár, 40 dkg magozott meggy (befőtt)

A puha vajat vagy margarint a liszttel, sóval elmorzsoljuk, majd hozzáadjuk a hideg tejben elkevert élesztőt, cukrot, tojássárgáját. Összegyúrjuk és 4 egyenlő részre osztjuk. Letakarva pihentetjük hűvösön 20 percre.

A töltelékhez összekeverjük a darált mákot, a cukrot, a reszelt citromhéjat, a fahéjat és a vanillincukrot.

A cipőkből kb. 20×30 centis lapokat nyújtunk, és a következőképpen rétegezzük a sütőpapírral kibéelt tepsin: tészta, a meggyekvár egyharmada, a máktöltelék egyharmada, végül a lecsöpögtetett meggy harmada. Ezt még kétszer megismételjük.

Végül befedjük az utolsó tésztalappal, amit villával megszurkálunk, és 30 percre kelesztjük. Felvert tojással megkenjük és egész mákszemekkel megszórjuk. 160 fokon 40–45 percre sütjük

Áldott karácsonyt kívánva: **K. L. M.**

IDÉN IS GEREPLYÉZTÜNK...

Hála és köszönet minden kedves testvérünknek, akik eljöttek november 23-án a templomkert és környékét takarítani. A kicsiktől a felnőttekig 36-an voltunk összesen, így hamar végeztünk a munkával.

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **december 17. kedd:** egyházmegyei szentségimádási napunk. A rorate szentmise után kezdődő szentségimádás 18 óráig tart;

■ **december 24. kedd:** szenteste – **16 órákor** kezdődik a pásztorjáték, **23:30 órákor** templomunk énekkara karácsonyi zenés-verses áhítatot tart, ezt követi *éjjelkor* a karácsonyi ünnepi szentmise.

■ **december 25. szerda:** Jézus születése, karácsony ünnepe – **7:30, 9:30 és 18 órákor** tartunk templomunkban ünnepi szentmiséket.

■ **december 26. csütörtök:** karácsony másodnapja, egy szentmise lesz – **8:30 órákor** pásztorok miséje;

■ **december 27. péntek:** a 19 órai szentmisét Frank Pál atyáért, volt plébánosunkért mutatjuk be halálának 3. évfordulóján;

■ **december 31. kedd:** Szent Szilveszter pápa emléknapja, **18 órákor** évvégi hálaadó ünnepi szentmise, Te Deum;

■ **január 1. szerda:** Újév, Szűz Mária Istenanyaságának ünnepe, *parancsolt ünnep* – két szentmisét mondunk: **8:30 és 18 órákor**, az esti lesz az ünnepi szentmise;

■ **január 3. péntek:** elsőpéntek, 18 órákor lesz szentmise Jézus Szíve tiszteletére;

■ **január 4. szombat:** elsőszombat, 17:15 órától rózsafüzér, majd 18 órától szentmise lesz a Rózsafüzér Társulat élő és elhunyt tagjaiért;

■ **január 13. hétfő:** 14 órás szentségimádás, 20 órától közös, vezetett szentségimádási óra;

■ **január 19. vasárnap:** az ökumenikus imahét kezdete;

■ **január 26. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisét az elhunytakért mutatjuk be;

■ **február 2. vasárnap:** Urunk bemutatásának ünnepe (Gyertyaszentelő Boldogasszony), a szentmisék elején gyertyaszenteléssel;

■ **február 3. hétfő:** a szentmise végén Balázs-áldásban részesülhetünk;

■ **február 10. hétfő:** 14 órás szentségimádás, 20 órától közös, vezetett szentségimádási óra;

■ **február 23. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisét az elhunytakért mutatjuk be, egyben ezen a vasárnapon országos gyűjtés lesz a katolikus iskolák javára;

■ **február 26. szerda:** hamvazószerda, a nagyböjti időszak kezdete, szigorú böjti nap. Szentmise 19 órákor lesz, melynek végén a hamvazás szertartásában részesülhetünk.

HIRDETÉSEK

■ **december 17. kedd:** 19:30 órától a Férfikör karácsonyi találkozója a Don Bosco Közösségi Házban;

■ **december 20. péntek:** 17 órától külön gyónási alkalom lesz templomunkban. Több atya is fog gyónatni. Közben 18 órától taizéi imárárt tartunk;

■ **december 21. péntek:** 17 órától Karácsonyváro Ünnep a közösségi házban;

■ **Az egyházközségi hozzájárulást** a szentmiséket követően a sekrestyében, illetve irodái szolgálat ideje alatt a plébánián lehet befizetni.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újrarendítve 2007 decemberében

Jelen lapszámunk munkatársai:

Fr. Mahimai Raj Anthony,
Barkóci Csaba (B. Cs.), Derzsi-Pap Csilla (D-P. Cs.), Fülöp
Domonkos (F. D.), Knábné Lakatos Marianna (K. L. M.),
Lelkes Krisztina (L. K.), Némethné Kiss Erika (N. K. E.), Tar Jánosné
Marcsi (T. M.), Tóth Noémi (T. N.), Tóthné Lakatos Csilla (T. L. Cs.),
Viola Eszter (V. E.), Viola Nóra (V. N.)

Fotók:

Derzsi-Pap Csilla, Mahi atya, a Salamon család archívuma,
Viola Nóra, Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

Cím: 1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com
www.szemere-plebania.hu